

Πορευθέντες

μαθητεύσατε πάντα τα' έδυν (Μαθ. κκ. 19)

BULLETIN: "GO YE therefore, and teach all nations" (S. Mat. 28, 19).

General Secretariat of the Executive Committee on Orthodox Missions—45 Academias st. Athens Greece

THE EXECUTIVE
COMMITTEE
Representatives
of the member
Movements of
SYNDESMOS:

Action
Chrétienne
des Etudiants
Russes
FRANCE
Christian
Union
of Working
Youth
YOUTH
Greece
Greek
Orthodox
Youth
of Korea
KOREA

Mouvement
de Jeunesse
Orthodox
LEBANON

Orthodox
Student
Association
FINLAND

Orthodox
Youth
Association
FINLAND

Orthodox
Student
Association
GREECE

Orthodox
Youth
Association
GR. BRITAIN

Orthodox
Christian
Unions
GREECE

Orthodox
Youth
Group
GERMANY

Student
Christian
Union
GREECE

Syndesmos of
Greekwomen
Theologians
GREECE

Tokyo
Orthodox
Young
Believers
Association
JAPAN

Union
of Graduates
of Apostoliki
Diakonia
GREECE

Αριθ. 7

Ιούλιος — Σεπτέμβριος 1960

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ

ΤΟΥ Π. ΣΠΑΡΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣ

«Ο Μωϋσῆς ἔκτει-
πησε μὲ τὸ ραβδό-
του τὴν Ἐρυθρὰ
Θάλασσα καὶ ἀνο-
ξε δρόμο γιὰ τὰ δι-
αβῆ δισαρητικός
λαός.

Σεῖς ἔχετε τὸ ραβ-
δί της ἀληθευῆς πλ-
στεως. Κτυπήστε
τὴν θάλασσα τῆς
ἀγνοίας γιὰ νὰ πε-
ράση δ ἀφρικανι-
κός λαός στὴν σω-
τηρία, προτοῦ τὸ
ρεῦμα τοῦ κακοῦ
τὸν παρασύγη.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ανατολικής Αρχιερατικῆς κ. κ. Πικόλαος κατά τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Οὐγκάντα, δύον ἔχειροτόνησεν ἐξ τέοντος Ἰθαγενεῖς αληρικούς καὶ ἔθεσε τὸν θευτέλιον λίθον τοῦ Ὁρθοδόξου Ναοῦ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

Κύριε,

Ἡ Αφρική φλέγεται αὐτὴν τὴν στιγμήν. Κοσμογονικές ζυμώσεις συντελοῦνται στὴν ἀχανή αὐτὴν "Ηπειρο". Κανεὶς μας δὲν γνωρίζει ποὺ δδηγεῖται δ ἀναστατωμένος λαὸς της...

Σὺ δίκαιο, Κύριε, ποὺ «ώδηγησας ὡς πρόδροτα τὸν λαὸν Σου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ααρὼν» (Ψαλμ. 76, 21), γίνε τώρα δ Ὁδηγός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποὺ τόσο φλογερά ἀναζητεῖ ἔνα καλύτερο μέλλον.

Ἀνάδειξε ἐμπνευσμένους ἡγέτας, ποὺ δὰ κτυπήσουν μὲ τὸ ραβδὸν τῆς Πίστεως τὴν θάλασσα τῆς συγχύσεως καὶ τῆς ἄγνοίας γιά νὰ περάσῃ δ ἀφρικανικὸς λαὸς στὴν σωτηρία, στὸ Φῶς τοῦ Εὐαγγελίου Σου.

Προστάτευσε, Σὲ ίκετεύομε Παντοδύναμε, τὴν φλόγα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ποὺ ἀναψε καὶ καλεῖ στὶς καρδιές τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Οὐγκάντα. Καὶ κάμε, ὅστε οἱ σφιδροὶ ἀνεμοί, ποὺ φυσοῦν τώρα στὴν ταραγμένη "Ηπειρο", νὰ τὴν μεταδῶσουν ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη, στὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀφρικανῶν, ποὺ Σὲ ἀναζητοῦν.

Στεῖλε, Σὲ παρακαλοῦμε, τὸ Πανάγιο Σου Πνεῦμα, γιά νὰ δημιουργήσῃ μέσα ἀπὸ τὸ σημερινὸν χάος, ἔνα καινούργιο κόσμον· μίαν «γενεάν ζητούντων τὸν Κύριον»· ἔνα ζωντανὸ κομμάτι τῆς Ἐκκλησίας Σου.

Κύριε, σπεῦσε... «Ἐλθέτω ἡ θάσιλεία Σου» στὴν Αφρική
Ἄμήν

Μέλη τῆς Χριστιανικῆς Ένώσεως Ἐργαζομένης Νεολαίας, ἔτοιμάζουν ράσα διὰ τοὺς νεοχειροτονηθέντας αληρικούς τῆς Οὐγκάντα.

ΒΑΣΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Διά Μίαν

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΝ

Θυμᾶματι, ὅταν ἡμουν ἔφηβος καὶ εἶχαν ἀρχίσει νὰ γίνωνται σε "στενό κύκλο" οἱ πρῶτες συζητήσεις, ἐκμυστηρεύσεις καὶ ὄνειρα γιά τὰ σχέδια μιᾶς ὁρθοδόξου ιεραποστολῆς, ὅλο τὸ βάρος καὶ τὰ ἐμπόδια παρουσιαζότανε στὴν ἄγνοια τῆς γλῶσσης τῶν Ἰθαγενῶν. Ἐκεῖ σταματούσαμε. Πόῦ νῦν ξέραμε ὅτι οἱ γλῶσσες τους εἶναι σχεδόν εὔκολες, μὲ λέξεις ποὺ ποτὲ σχεδόν δέν φθάνουν τίς χίλιες, ὅτι ἀρκεῖ ἕνα διάστημα ἔξ μηνῶν γιά τὴν τέλεια ἐκμάθησί τους καὶ ὅτι ὑπάρχουν γραμματική, συντακτικό καὶ κανδυνες. Πόῦ νῦν φανταζώμαστε ὅτι ἄλλα πολὺ σοβαρώτερα ἥταν τὰ προβλήματα τῶν ἀδελφῶν μας στὴν Ἀφρική καὶ ὅτι αὐτά ἔπειπε νᾶ μελετήσωμε, νᾶ τὰ ζήσωμε, ἂν θέλαμε ὑπεύθυνα νᾶ τοὺς μιλήσωμε γι' αὐτό πού λέγεται μεσσιανικό δῆρο, υἱοθεσία καὶ ἀγάπη. Ἀπό τότε πέρασαν μερικά χρόνια, ὁ Θεός εὐλόγησε τὰ ὄνειρα καὶ τώρα πιά σοβαρά σκύψαμε, ἢ μᾶλλον σηκώσαμε τὰ μάτια πρὸς τὸν οὐρανό, γιέ νᾶ μελετήσωμε αὐτά τὰ προβλήματα. Μερικές λοιπόν σχετικές μ' αὐτά τὰ προβλήματα σκέψεις θά διαβάσῃ ὁ ἀγαπητός ἀναγνώστης παρακάτω:

1. Γνῶσις τοῦ Χριστιανικοῦ Κοινωνισμοῦ.

Οἱ ιεραπόστολοι πρέπει νᾶ γνωρίζουν ὅλες τίς πλευρές τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος καὶ τὴν κοινωνική κατάστασι τῶν λαῶν τοὺς ὅποιους θά ἐκχριστιανίσουν. "Ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι θά ἀγνοοῦν τίς λύσεις πού δίνει ὁ Χριστιανισμός στά κοινωνικά προβλήματα, πού δέν θά κατέχουν τὴν ὑλιστική καὶ μαρξιστική διαλεκτική καὶ δέν θά ἔχουν νᾶ δώσουν μιά ίκανοποιητική ἀπάντησι στά τραγικά ἔρωτήματα τοῦ Ἀφρικανικοῦ λαοῦ, θά εἶναι καταδικασμένοι νᾶ ἀποτύχουν. Στό μόνο σημεῖο πού δίδει σημασία τῷ μουσουλμανικῷ στοιχεῖο τῆς Ἀφρικῆς, τό μόνο πού εύνοεῖ τίς ιεραποστολές, εἶναι ἡ κοινωνική διδασκαλία τῶν ιεραποστόλων. Ήπαρά ταῦτα, οἱ ιεραπόστολοι δέν θά τούς εὐαγγελίζουν ἐκπολιτίζοντές τους

ἄλλα θά τούς ἐκπολιτίζουν εὐαγγελίζοντές τους. Θέ προταχθῆ δηλαδή ὁ εὐαγγελισμός τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἔργου τῶν ιεραποστόλων. Θά δισῇ περισσότερη σημασία εἰς τὴν ἀπαλλαγὴ τους ἀπό τὴν ἀμαρτία, τὴν πηγή κάθε κοινωνικοῦ πακοῦ, παρά εἰς τὴν βελτίωσι τῶν ὅρων τῆς ζωῆς τους - ἃν καὶ εἶναι ἀποδεδειγμένο ὅτι ἀμεσοὶ συνέπεια τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπό τὴν ἀμαρτία εἶναι ἡ καλυτέρευσις τῆς ζωῆς - καὶ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ βιοτικοῦ τῶν ἐπιπέδου. Οἱ ιεραπόστολοι, ἐνῶ θά εἶναι, δέν θά πᾶντες ὡς κοινωνικοῖς ἐπαναστάται, ἀλλ' ὡς ἀπόστολοι τοῦ λυτρωτικοῦ μηνύματος τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς οωτηρίας. Θά μιμηθοῦν καὶ εἰς αὐτό τό σημεῖο τὸν Ἀρχηγό τους, τὸν Ἰησοῦν.

Νᾶ μήν νομίσῃ δέ κανεῖς ὅτι θά ουναντήσῃ ἀνθρώπους πού θά εἶναι βυ-

θισμένοι στήν ξάγονα χωρίς άνωτερη μόρφωσι και διά στην θά εἶναι εύκολο νά τούς άκαντήση μέ ήμετρα. Αύτο συνέβαινε παλαιότερα, ἀλλά τώρα, μέ τόν νέο άνεμο πού φύσηξε τά τελευταῖα χρόνια στήν Ἀφρική, ἀλλαζαν τά πραγματα. Ειά δισβεστη δίψα γιά μόρφωσι διακατέχει δόλκηρη τήν Ἀφρικανική ηπειρο-πολλές φορές βαδίζουν τά παιδιά περισσότερο ἀπό 15 χιλιόμετρα τή μέρα, μέσα σέ άθλιες συνθήκες, γιά νά πάνε νά μάνουν γράμματα και "νά ξεπεράσουν τοὺς λευκούς" στή μόρφωσι και στή ζωή. Ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι τό 1/4 τῶν φοιτητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῆς Λίλλης εἶναι "μαῦροι". Ο δέ δυναμισμός τους και ή ἔξυπνάδα τους ἀναγκάζει τούς ψύρωπαίους νά λένε: "εἴμαστε ή τελευταῖα ἐλεύθερη γενεά τῶν λευκῶν, τά παιδιά μας θά εἶναι δοῦλοι στούς κίτρινους και τούς μαρρους".

Αύτά ὅλα σημαίνουν διά στην οι συζητηταί τῶν ιεραπόστολῶν δέν θά εἶναι και τόσο "εὐάλωτος λεία".

2. Ἀγάπη, μοναδική δικαιίωσι τῆς ιεραπόστολῆς.

"Βριας ίθαγενής ἔλεγε μιά μέρα σ' ἔνα φίλο μου ιεραπόστολο. " μᾶς προετοιμάζετε γιά τόν ούρανό σάν μά μήν ύλιάρχη ή Ἀφρική. "Αύτό ἔχει μεγάλη σημασία. Πρέπει νά καταλάβουν οι ίθαγενεῖς διά ἀγαλοῦμε αὐτούς και τίς χωρες τους, τήν φυχή τους και τά γήνε να προβλήματά τους και διά μόνο ἀπό ἀγάπη βριτοκόμαστε ἀνάμεσά τους. Μίας αὐτό τό σημεῖο εἶναι εὐχάριστα τά πράγματα διά τήν Ὁροδοξίαν διότι ή Ὁροδοξία ἔχει "λευκό μητρώο" και ούδεποτε ἀνέβλεψε εἰς πολιτικούς ή οἰκονομικούς υποκούς διά τόν ἐκχριστιανισμόν ἐνός λαοῦ. Ὁλόκληρος ή Ὁροδοξός καράδοσις δύναται νά περιληφθῇ εἰς τά λόγια πού ἔλεγε τό 15/5 ὁ Ιητρολόγιτης Ισόχας Λακέριος εἰς τόν ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Καζάν GOURI ἐπί τοῦ θέματος τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ

τῶν Ταρτάρων : "κέρδισε τήν ἐμπιστοσύνη τῆς καρδιᾶς τῶν Ταρτάρων και μή τούς ὀδηγήσης στό βάπτισμα παρά μόνο ἀπό ἀγέπη, ποτέ ἀπό κανένα ἄλλο σκοπό." . Αύτό πρέπει νά εἶναι τό συνθημα και τοῦ νέου ιεραπόστολικοῦ ὄρθιοδόξου κινήματος.

Αύτό εἶναι ἀληγονώτερο ἀπό τήν ἀλήσεια και ὅλο τό χῶμα τῆς γῆς δέν μπορεῖ νά τό σκεπάσῃ. Ότι δηλαδή ή Ὁροδοξός ιεραπόστολή ούδεποτε ἔδωσε σημασία εἰς τά νούμερα και τίς στατιστικές, ἀλλά εἰς τήν ἐσωτερική ἀναγέννησι και ποιότητα τῶν εὐαγγελιζομένων. Ή βάσι τῆς Ὁροδοξοῦ ιεραπόστολῆς ήταν πάντοτε μιά βαθειά φιλία γιά τούς εἰδωλολάτρας 3, καρπός και ἀπαύγασμα τῆς πατερικῆς ἀνθρωπολογίας. Και ὑπό αὐτήν τήν ἀποφι, ή κανολική Ὁροδοξοῦ συνείδησις ούδεποτε ἔπαισε νά αἰσθάνεται αὐτήν τήν φιλία και κατά συνέπειαν νά μένη πάντοτε ή ιεραπόστολος ἐκκλησία.-

3.- Γνῶσις τῆς φυχολογίας τῶν λαῶν.

Οι ιεραπόστολοι πρέπει νά γνωρίζουν τήν φυχολογία τοῦ λαοῦ τόν ὄποιον θά εὐαγγελίσουν Αύτό εἶναι ἀπαραίτητο. Πολλοί λαοί τῆς Ἀφρικῆς αἰσθάνονται ἔνα σύμπλεγμα κατωτέρωτος,-καρπός και αὐτές τῆς μακρᾶς δουλείας-ἐνώπιον τῶν λευκῶν. Ούδεποτε, λοιπόν θά υπακούσουν εἰς τούς λευκούς, "ν ὁ διευθύνων τήν ιεραπόστολήν ἐκκλησιαστικός ὄργηγός τοῦ τόπου δέν εἶναι ίθαγενής. "Βάν τυχόν οἱ κληρικοί ; πού θά συμμετέχουν ἐπιτεύχμοιν νά γίνουν ἐκίσκοποι εἰς τίς ίδρυσμενες νέες ἐκκλησίες, ή ιεραπόστολή εἶναι καταδικασμένη νά ἀποτύχη. Αύτη τή σκέψη ἔλεγε πρό ήμερων ὁ νέος ίθαγενής Κανολικός Ἐπίσκοπος τῆς Ιαδαγασκάρης.

Αύτό εἶδε και τό έατικανό και ἀπό τοῦ 1939 χειροτονεῖ ίθαγενεῖς ἐπισκόπους, ύ δέ νέος πάπας ἔχειροθέτησε και τόν πρώτον μαῦρον Καρδινάλιον.

Εἶναι δέ λίγο ἀπίστευτο τό ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν "PERES BLANCOS" τῶν "λευκῶν πατέρων" (6) τῆς Ἀφρικῆς ἔναι μαῦρος. Κι ὅμως αὐτό ἀπαιτοῦσε ἡ ἐξάπλωσις τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἡ ἀποτελεσματική δρᾶσις τῆς ἐκκλησίας. Εύχης ἐργον θά ἦταν λοιπόν ὅλοι οἱ ἵεραπόστολοι νά ἥσαν ἴθαγενεῖς καὶ οἱ λευκοί νά προσέρουν ἀφανῶς εἰς αὐτούς τίς ὑπηρεσίες των.

'Η Ρωμαιοκαθολική ἐκκλησία, ἐπειδὴ ἔχει διά πολλούς λόγους ἀπολέσει τὴν ἐμπιστοσυνὴ τῶν ἴθαγενῶν, διεξάγει ἔνα τεράστιο ἄγωνα στρατολογήσεως νέων ἴθαγενῶν, τοὺς φέρει εἰς τὰ σεμινάρια τῆς στήν Εὐρώπη, τοὺς καταρτίζει μὲν πολυετεῖς σπουδές γιὰ νά τοὺς ἐξαποστείλῃ καὶ ἐπανακερδίσῃ & αὐτοῦ τοῦ τρόπου τὸ ἀπολεσθέν ἔδαφος. Θά πρέπει λοιπόν τὸ πατριαρχεῖον' Άλεξανδρεῖας, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγονται αἱ Ἀφρικανικαὶ χῶραι, ἀν θέλῃ νά ἀνατείλουν νέαι μεγαλειώδεις ἡμέραι διὰ τὴν οἰκουμενικότητα τῆς ὄρθοδοξίας, νά ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῆς θεολογικῆς μορφώσεως ἴθαγενῶν μὲ τὸν σκοπὸν τῆς τοποθετήσεως των εἰς ἡγετικάς θέσεις εἰς τὰς κατά τόπους ἐκκλησίας.

'Εκτός ὅμως ἀπό τὴν λύσιν αὐτοῦ τοῦ προβλήματος, ἐκτός ἀπό τὴν πλασίωσι ἀπό τὴν ἴθαγενεῖς τῶν ἵεραπόστολῶν ἐκτός ἀπό τὴν μετάφρασι ὅλων τῶν λειτουργικῶν καὶ θρησκευτικῶν βιβλίων στὴ γλῶσσα τους - πλεονέκτημα κι' αὐτό τῆς Ὁρθοδοξίας-, πρέπει νά γίνη μιὰ προσπάθεια κατανοήσεως τῆς φυχολογίας τους καὶ, ἀναλόγως μέ αὐτῆν τὴν νοοτροπία, κατάλληλος προσαρμογῆ.

Στὴ Σχολὴ ἱεραποστόλων τῆς Λιλῆς ἐλεγε κάποτε ἔνας καθηγητής ὅτι κέποιος ἱεραπόστολος εἶχε κατορθώσει μὲ πολλούς κέπους καὶ μόχθους νά ἐκχριστιανίσῃ ἔνα χωριό. Ιιία μέρα ὅμως θέλησε νά τοὺς μιλήσῃ γιά τὸ διάβολο καὶ, γιά νά γίνη κατανοητότερος, τοὺς ἔδειξε μιὰ μικρή εἰκόνα ποὺ εἶχε καὶ στὴν ὁποίαν ὁ διάβολος παρουσιάζετο μαῦρος. Τότε ρώτησαν οἱ ἴθαγενεῖς:

"γιατί νά εἶναι μαῦρος; " Φυσικά δεν μπόρεσε νά ἀπαντήσῃ. Ἀποτέλεσμα ἦταν ὅτι δέν μπόρεσε πιά νά παραμείνῃ στὸ χωριό. Ἐπειτα ἀπό καιρό, ἔστειλε ἡ ἱεραποστολὴ κάποιον ἄλλον μὲ ἄλλην εἰκόνα, στήν ὅποια τώρα ὁ διάβολος παρουσιάζετο λευκός. Οἱ ίθαγενεῖς ἔμειναν εύχαριστημένοι ἀπό τὸ χρῶμα τους καὶ περισσότερο ἀπό την διδασκαλία πού τὸν ἔκαμε: " Ἀκοῦστε, πατέριά μου, ὁ διάβολος μπορεῖ νά ἔχῃ ὅλα τὰ χρώματα, Δέν εἶναι καθόλου ἄσχημος, ἀντιθέτως νά τὸν φαντασθῆτε ὃς ἔνα ἄνθρωπο νέο, ὅμορφο, καὶ θλιμένο. Νέον, διότι τὸ πνεῦμα ποτέ δέν γηράσκει, ὅμορφον, διότι ὃς πνεῦμα μπορεῖ νά εἶναι ὠραιότερος ἀπό τὸν ἄνθρωπο ἐπειδὴ εἶναι ἔξω ἀπό τὴν υλικότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ θλιμένον, διότι εἶναι τὸ μόνο δημιούργημα πού ἔχει χάσει τὴν ἐλπίδα.

4.- Πνευματικός καταρτισμός

Τὸ σπουδαιότερο ὅμως πρόβλημα μέ τὸ ὅποιο θά κλείσωμε τὸ καρόν ἀρθρον γιά νά συνεχίσωμε ἀργότερα, εἶναι τὸ πρόβλημα, οχι πιά τοῦ καταρτισμοῦ ἀλλὰ τοῦ ἀγιασμοῦ τῶν ἱεραποστόλων. Εἶναι δέ τὸ σημεῖο τὸ ὅποιο πρέπει νά προσέξῃ ἡ ὄρθοδοξος ἱεραποστολὴ. Βέβαια αὐτό τὸ πρόβλημα εἶναι κατ' ἔξοχην πρόβλημα προσωπικῆς σχέσεως τοῦ καθενός μέ κάθε πρόσωπο ξεχωριστά τὴν Ἀγίας Τριάδος. Καίτοι εἶναι πρωταρικό, θά μπορούσαμε νά ποῦμε μερικές σκέψεις. Ηρώτα-πρωτά, ἡ ἱεραποστολὴ εἶναι ἔνας διάλογος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὴ χάρι. Σκοπός δέ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου εἶναι ἡ δόξα τοῦ πατρός, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ Ἀγίου καὶ ἡ ιδρυσίς καὶ ἐπέκτασις τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Μοτίβο δέ ὅλων τῶν ἱεραποστόλων πρέπει νά εἶναι πάντοτε ὁ Ιαῦλος. Ὁ τρόπος ζωῆς του εἶναι ὁ τρόπος ζωῆς ὅλων τῶν ἱεραποστόλων ὅλων τῶν αἰώνων. Ὁ ἱεραπόστολος λοιπόν πρέπει νά εἶναι "ἰπόπτερος τῆς οἰκουμένης",

"θερμός ἐραστής τοῦ Χριστοῦ", "καρδιά καιομένη ἀπό ἔνθεον πόθου".

Δέν θά ἀποβιβασθοῦν λοιπόν οἱ ιεραπόστολοι στὶς "λευκές χῶρες" ὡς πρεσβευταὶ τοῦ Χριστοῦ ἀλλ' ὡς δεῖματα Χριστοῦ. Αὐτό εἶναι τὸ βασικό. Ἐπό τό δεῖγμα θά κριθῇ τὸ ὅλον. Ἀπό τό δεῖγμα θά κριθῇ τό ἔργο καὶ τὴ προσωπικότης ἐνδός θεοῦ πού γεννήθηκε

μέσα σ' ἓνα σταῦλο καὶ πέθανε πάνω σ' ἓνα σταυρό.

Νά μερικές σκέψεις, πού πρέπει νά βασανίζουν τὴν σκέψι μας καὶ τὴν καρδιά μας.

NEKTARIOΣ ΧΑΤΖΙΠΛΙΧΑΛΗΣ
'Αρχιμανδρίτης
ΑΙΓΑΛΗ

'Υποσημειώσεις

- 1.- LOUIS DE VINCENNES ET J. DALLET " INITIATION A LA LANGUE BERBERE GRANDE KABYLIE 1960
- 2.- LOUIS EVDOKIOU " L'ORTHODOXIE" P. 166
- 3.- P. 167 ἀνωτέρω.-
- 4.- Στὶς 29 'Οκτωβρίου 1939 ἔχειροτονῆτο ὁ πρῶτος μαῦρος ἐπίσκοπος, ἀλλά ἀπό τῆς 28ης 'Οκτωβρ. τοῦ 1926 ἡ Ρώμη χειροτονεῖ 6 κινέζους ἐπισκόπους ἃλλα ἔθεσπισε τὴν προαγωγήν εἰς τὸ ἐπισκοπικέν ἀξίωμα ἴθαγενῶν κληρικῶν.
Ιδε INFORMATIONS CATHOLIQUES INTERNATIONALES No. 120, 15 Μαΐου 1960
- 5.- 'Ιστορική διά τὴν Ρωμαιοκαθολικήν ίεραποστολήν θά παραμείνῃ ἡ ἡμέρα τῆς 8 Μαΐου 1960, κατά τὴν ὥποιαν ὁ νέος Ηάπας ἔχειροτόνησε Ι3 ἴθαγενῆς ίεραποστόλους ἐπισκόπους. 'Ανωτέρω σελ. 4.
- 6.- Ρωμαιοκαθολικόν ίεραποστολικόν Τέχμα τῆς 'Αφρικῆς.-

NEA APO THN OYΓΚANTA

Λέ μεγάλην χαράν πληροφορούμεθα ἀπό τοὺς ἀδελφούς μας τῆς Οὐγκάντας, ὅτι τό ἐκεῖ ἀνεγερθέν κτίριον τοῦ ὄρθιοδόξου Νοσοκομεῖου εἶναι ἡδη τελειωμένον καὶ ὅτι περιμένουν τά ἀπαρείτητα μέσα διά ν' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία του. "Ολος δέ ὁ κόσμος ἐκεῖ περιμένει μὲν ἀνυπομονησίαν, τὴν ἐνφέντιν τῆς λειτουργίας του διέτι εχει ἐμπλιστούνη εἰς αὐτό.

Τό νοσοκομεῖον αὐτό εἶναι κτῆμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐγκάντας καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θά κατέη πολὺ σημαντικόν ρόλον. Διέτι θά δέχεται μέσα δισενεῖς πάσης τάξεως, εστω καὶ αν ἀνήκουν εἰς διάφορα δόγματα. - Θά πρωσπλαθήσῃ νά ἐφαρμόσῃ εἰς τὴν καθημερινήν πρᾶξιν τό γνήσιον πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας, πού εἶναι πνεῦμα σεβασμοῦ καὶ ἀνυποχρίτου ἀγάπης, καὶ στοργῆς πρός ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

'Η ἀποπεράτωσις τοῦ κτιρίου ὀφείλεται εἰς τὴν βοήθειαν τῶν εὐσεβῶν Ελλήνων τῆς Οὐγκάντας, Κένυας,

Συνδάν καὶ εἰς τοὺς φοιτητάς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Βοστώνης τῆς Ἀμερικῆς. Διά νά τενῆ ὅμως εἰς κανονικήν λειτουργίαν, χρειάζονται πολλά πράγματα πχ. ιατρικά ἐργαλεῖα, κρεββάτια, φάρμακα, καὶ κάθε τι πού εἶναι ἀπαραίτητον εἰς ἓνα νοσοκομεῖον. Καὶ, ἐάν δέν σπεύσωμεν εἰς βοήθειαν, τό νοσοκομεῖον αὐτό θά μείνῃ ἡμιτελές καὶ δέν θά ἐκπληρώσῃ τόν ιερον σκοπόν του. Σημειωτέρον ὅτι αἱ ίεραποστολαὶ αλλων δογμάτων διαθέτουν εἰς Οὐγκάντα μεγαλοπρεπῆ νοσοκομεῖα.

Διά νά ἀξιοποιηθῇ τό νοσοκομεῖον αὐτό τό ὥποιον συνίσταται πρός τό παρόν ἀκό γυμνά δωμάτια, καλούμενα δῶλοι μας διά τόν σύντομον ἔξοπλισμόν του. 'Αξίζει νά γίνη μία ἐπιστράτευσις γι' αὐτό.-

D. MOUBALIS
Φοιτητής 'Ιατρικῆς
Ἐξ Οὐγκάντας

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

Γ: 'Η Κυριακή : ὁ γδόνη ἡμέρα.

'Η Κυριακή λέγεται "πρώτη ἡμέρα", διότι εἶναι ἡ "μία τῶν σαββάτων", λέγεται ἐπίσης "έβδομη ἡμέρα", διότι κατέχει σήμερον τὴν θέσιν πού κατεῖχε, πρό τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυρίου, τὸ Σάββατον. Οὕτε ὅμως ὁ ἔνας οὕτε ὁ ἄλλος χαρακτηρισμός ἀποδίδουν πλήρως καὶ ἀληθῶς τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τὴν ὑπερβατικότητά της.

'Ἐπειδὴ ἡ Κυριακή εἶναι μία ἀπό τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, συχνά νομίζομεν ὅτι εἶναι ὅπως αἱ ἄλλαι ἡμέραι τῆς ἑβδομάδος, ἔνα συνηθισμένον εἰκοσιτετράωρον. Καὶ ὅμως ἡ Κυριακή ἀνήκει εἰς μίαν νέαν καὶ ἐντελῶς διαφορούν τάξιν. Εἶναι ἡ "εἰκῶν" καὶ ὁ "τύπος" (Χρυσόστομος), τὸ "μυστήριον" (ἄγιος Γρηγόριος ὁ Διάλογος) τῆς ζωῆς τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ μέλλοντος αἰώνος, τῆς βεσιλείας τῶν οὐρανῶν. "Οπως ὁ Χριστιανός" εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ" χωρίς νά εἶναι "ἐκ τοῦ κόσμου", πάρομοίως καὶ ἡ Κυριακή εἶναι "ἐν τῷ χρόνῳ" χωρίς νά εἶναι "ἐκ τοῦ χρόνου", εἶναι ἐνά χρονικόν "ἀντίτυπον" τῆς αἰώνιοτητος. ("Ἄγιος Ἀμβρόσιος, Μ. Βασίλειος").

'Ο Χριστός, ἀναστάς ἔχ νεκρῶν καὶ ἀνελθῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, ζῇ καὶ θά ζῇ εἰς τὸν αἰῶνα. "Θάνατος γάρ Αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει". Φυσικά, ἀκόμη δέν τὸν βλέπομεν, ἢ τούλαχιστον δέν τὸν ἀναγνωρίζομεν. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι, παρά τὴν ἀναστότητά μας, Ἐκεῖνος μᾶς βλέπει, μᾶς παρακολουθεῖ, ἐνδιαφέρεται διά κάθε λεπτομέρειαν τῆς ζωῆς μας. Πιστεύομεν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι μᾶς ἀγαπᾷ καὶ ὅτι δέν παύει νά ἐπωφελῆται κάθε εύκαιρίας, ἀκόμη καὶ τῶν χειροτέρων σφαλμάτων μας, ἀκόμη καὶ τῶν μεγαλυτέρων ἀμαρτιῶν μας, διά νά μᾶς σώσῃ, νά μᾶς

φέρῃ πλησίον Του, νά μᾶς μεταδώσῃ τὴν ζωήν Του, νά μᾶς εἰσαγάγῃ εἰς τὴν κατάπαυσιν τοῦ Πατρός. Κάθε φοράν πού δύο ἡ τρεῖς ἔξ ήμῶν εἶναι σάφημένοι ἐν τῷ ὄνδρατί του, πιστεύομεν ὅτι καὶ Αὔτος εἶναι παρών, παρέχων τὴν εἰρήνην του, χορηγῶν τὸ ἔλεός του, μεταδίδων τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀγάπης του, τὸ ὅποιον μᾶς καθεστάικανούς νά ζῶμεν ὅχι πλέον μέ τὴν ίδικήν μας ζωήν, ἀλλά μέ τὴν ζωήν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ζωήν τοῦ Θεοῦ, τὴν αἰώνιον ζωήν τῆς Ἀγάπης, πού συνδέει τὰ Πρόσωπα τοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅσον περισσότερον ἀποθνήσκομεν ὡς πρός τὸν κόσμον, τόσον περισσότερον ἀνιστάμεθα ἐν τῷ Χριστῷ. ὅσον νεκρούμεθα τῇ σαρκὶ, τόσον ζωοποιούμεθα τῷ Πνεύματι. ὅσον ἀπεκδύσμεθα τὸν παλαιόν ἄνθρωπον, τόσον ἐνδυόμεθα τὸν νέον Ἀδάμ, τὸν Χριστόν. Ἡ ζωή ἡμῶν κέκρυπται ἐν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ. Διότι ὁ Χριστός, ἐγερθέεις ἐκ νεκρῶν, εἶναι ἡ ἀπαρχή καὶ τῆς ίδικῆς μας ἀναστάσεως. εἶναι ὁ θεμέλιος λίθος τῆς καινῆς κτίσεως, ἡ "κεφαλή" τ.ε. ἡ ἀρχή ἐνδός νέου κόσμου καὶ ἐνδός νέου χρόνου, τελείως διαφορετικοῦ ἀπό τὸν κόσμον καὶ τὸν χρόνον πού γνωρίζομεν. Εἰς τὸν νέον αὐτὸν κόσμον καὶ χρόνον εἰσῆχθημεν διά τοῦ βαπτίσματος, παραμένομεν διά τῶν μυστηρίων, ἀφομοιούμεθα διά τῆς καθημερινῆς ἀσκήσεως. Μίαν ἡμέραν, ὅταν θά τελειώσῃ ὁ ἐνεστώς αἰών ὁ πονηρός, ὁ Χριστός, ἡ ζωή ἡμῶν, θά φανερωθήσωμεθα, " ὅχι, ὅπως φαίνομεθα τώρα εἰς τοὺς ὄφθαλμούς τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἴσχυρῶν τοῦ κόσμου τούτου, ταπεινωμένοι, περιφρονημένοι, ήττημένοι, νεκροί, ἀλλά ἔνδοξοι, λελαζμπρυμένοι, νικηταί, αἰώνιως καὶ ἀθανάτιοι ζῶντες, ὅπως ὁ Χριστός.

'Η Κυριακή εἶναι ἡ ἡμέρα κατά

τήν όποιαν, ζῶντες ἀκόμη ἐπί τῆς γῆς, προγευόμεθα τήν εὐφροσύνην τῆς ἐνδόξου ζωῆς μας μετά τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀγίων εἰς τοὺς οὐρανούς. Αὐτὴν ἀκριβῶς τήν ἡμέραν, διά νά προτυπώσῃ ἀσφαλῶς τήν δευτέραν καὶ ἔνδοξον πάλιν Παρουσίαν του, ἐφανερώθη ὁ ἀναστάς Κύριος εἰς τοὺς συνηγμένους μαθητάς του. *Ιωάν. 20, 19-23. Ακ. 24, 33-43. Ιωάν. 20, 26-29.*

Αὐτὴν τήν ἡμέραν κατέπεμψε τό πανάγιον Πνεῦμα του ἐπί τοὺς ἀγίους Ἀποστόλους. Αὐτὴν τήν ἡμέραν οἱ πρῶτοι Χριστιανοί ἀνέμενον τήν ἐπιστροφήν τοῦ Σωτῆρος. Αὐτὴν τήν ἡμέραν ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ ἴδιαιτέρως νά συνέλθωμεν "ἐπί τό αὐτό" διά τήν κλάσιν τοῦ ἄρτου καὶ τήν εὐλογίαν τοῦ ποτηρίου. *Ἡ ἵερά αὐτή σύναξις γίνεται εἰς ἀνάμνησιν τῆς σωτηρίου ἐντὸλῆς τοῦ Κυρίου καὶ εἰδικῶτερον τῶν "σωτηρίων παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τῆς τριημέρου ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανούς ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ· καὶ Πατρός καθέδρας, τῆς ἀνδρὸς καὶ φοβερᾶς δευτέρας παρουσίας Αὐτοῦ".* (Λειτουργία Μ. Βασιλείου).

Σκοπός της ὅμως δέν εἶναι μόνον νά μᾶς προφυλάξῃ ἀπό τόν κινδυνον τοῦ νά λησμονήσωμεν τό ἔργον τῆς σωτηρίας πού είναι ἐργάσθη ὁ Χριστός τοῦ Θεοῦ ἐπί Ποντίου Πιλάτου· εἶναι ἐπίσης νά μᾶς δώσῃ τήν εὔκαιρίαν νά συμφάγωμεν μετά τῶν ἀδελφῶν μας τοῦ "Αρτον τῆς Ζωῆς", τόν ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβάντα καὶ κάσμῳ καινοτέραν ζωὴν διδόντα", καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νά λάβωμεν μίαν πρόγευσιν τῆς "ἀϊδίου ἀναπαύσεως" εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Πατρός μέχρις ὅτου ἐπιστρέψῃ ὁ Κύριος, "ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ."

Αἱ Κυριακαὶ εἶναι σταθμοί εἰς τήν ἐπίγειον ζωῆς μας, κατά τοὺς ὄποιούς ἀνανεώνομεν τάς. ἐνεργείας

μας καὶ ἀνακτῶμεν νέας δυνάμεις, ἀντλοῦντες ἐκ τῶν πηγῶν τῆς οὐρανίου "Ιερουσαλήμ". Ἀλλ' εἰς τούς σταθμούς αὐτούς δέν λαμβάνομεν μόνον ἐφόδια διά νά συνεχίσωμεν τήν πορείαν μας ἐκ τοῦ θανάτου πρός τήν Ζωήν, τόν Θεόν, προγευόμεθα ἐπίσης κάτι ἀπό τό τέρμα της, γνωρίζομεν κάτι ἀπό τόν σκοπόν της, δοκιμάζομεν κάτι ἀπό τήν μακαρίαν ἀνάπτωσιν πού μᾶς ἐπιφυλάσσει. *Ἡ Κυριακή εἶναι ἡ ἡμέρα, κατά τήν ὄποιαν οἱ Χριστιανοί, οἱ "γεοποιηθέντες γηγενεῖς", μολονότι εὑρίσκονται ἀκόμη ἐπί τῆς γῆς, ζοῦν ὡς νά ησαν ἡδη εἰς τόν οὐρανόν.*

Διά νά ἐκφράσουν καὶ νά περιγράφουν τό θεολογικόν περιεχόμενον τοῦ "πνευματικοῦ" αῦτοῦ Σαββάτου, οἱ Πατέρες ἀπεκάλεσαν τήν Κυριακήν ὄγδοην ἡμέραν, - ἡμέραν ἡ ὄποια μᾶς τοποθετεῖ ἔξω ἀπό τόν συνηθισμένον χρόνον, ἔξω ἀπό τήν ζωήν τῆς ὑπολοίπου ἐβδομάδος, ἔξω ἀπό τήν ζωήν τοῦ "κόσμου" καὶ τῆς "σαρκός" καὶ μᾶς εἰσάγει ἀπό τοῦδε, μετά τοῦ ἀναστάτως Χριστοῦ, εἰς τήν ζωήν τοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ. (Τέρτιυλιανός : Κατά Ιουδ. κεφ. 6. Ἐπιστ. Βαρνάβα, κεφ. 15).

Εἰς τό θέμα τῆς ὄγδοης ἡμέρας, οἱ ἄγιοι Πατέρες ἔχουν ἀφιερώσει ἀναρέμητα σχόλια καὶ τό ἔχουν συνδύσει μέ παντοειδῆ βιβλικά γεγονότα καὶ λόγια: τούς ὄκτω διάσωθέντας ἀπό τόν Κατακλυσμόν, συμβολικάς ἀπαρχάς τῆς ἐν Χριστῷ καινῆς ἀνθρωπότητος, τούς ὄκτω μακαρισμούς, τάς ὄκτωστίχους στροφάς τοῦ 118ου φαλμοῦ κλπ. "Ολε ὅμως αὐτά εἶναι "σημεῖα" καὶ "σύμβολα", "εἰκόνες" καὶ "μυστήρια", διότι ἐν πρώτοις ὑπάρχει ἡ πραγματικότης: ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστός, ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ζῶν εἰς τοὺς οὐρανούς μετά Μαρίας τῆς Επιτρός Αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀγίων.

Συνέχεια εἰς την σελ. Ι3

Κ Ο Ρ Ε Α

Η ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΙΝΗΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

(Τελευταῖον)

Ένω μέχρι τοῦ ἔτους 1949 διοικοῦσε τὴν ὄρθδοξον ἐκκλησίαν τῆς Κορέας ἡ Ρωσική ἐκκλησία δι' ἀντιπροσώπου της, ἀπό τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἀνέλαβε τὴν διοίκησίν της ὁ Κορεάτης κληρικός π. Ἀλέξιος Κίμ. Οὗτος εἰργάζεται δραστηρίως καὶ δημιουργικῶς. Ἀλλά δυστυχῶς ἔνα θλιβερόν γεγονός μᾶς ἔκαμεν νά λυπηθοῦμε πολὺ. Τὸν ἵερα μας τὸν συνέλαβον αἱχμάλωτον οἱ κομμουνισταὶ κατά τὴν εἰσβολὴν τοῦ 1950, καὶ τὸν ἔστειλαν ἐξόριστον εἰς τὴν Β. Κορέαν, μέ τὴν μόνην κατηγορίαν ὅτι ἀγαποῦσε τὸ ποίμνιο του. "Δέν μπορῶ", ἔλεγε, "νά ἐγκαταλείψω τὴν ἐκκλησίαν, "τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου" καὶ ἐπροτίμησε νά συγκακοπαθήσῃ μέ τὴν ἐκκλησίαν, τὸ Μαστικόν Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ εἶχε τὴν εὐκαριόταν νά τὸ ἀπόφυγῃ. Πέρασε ἀρκετός καιρός καὶ ὅλοι νομίζαμε ὅτι θά τὸν εἶχαν φονεύσει οἱ ἄνθεοι. Ἀλλά ὁ Θεός δέν ἐγκαταλείπει τὸν καλόν ἐργάτην του. Πρό ὅλίγου καιροῦ ἐμάθαμε τὴν εὐχάριστον εἴδησιν ὅτι ζῇ. Ἡ αἱχμαλωσία δέν τὸν ἐμποδίζει νά ἐργάζεται μέ θάρρος καὶ αὐταπάρνησιν διά τὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου. Καίτοι αἱχμάλωτος, ἡ φυχὴ του εἶναι ἐλεύθερη νά ὄμιλῃ μέ παρροσίαν διά τὸν Χριστόν, πού τὸν πολὺ ὥγαπα. Εἰς τὰς Ἀθήνας εύρισκεται ὁ υἱός τοῦ αἱχμαλώτου ἵερεώς, κ. Κωνσταντίνος Κίμ, μέ τὸν ὅποιον σπουδάζωμεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν τὴν ἴεράν ἐπιστήμην τῆς ὄρθδοξου Θεολογίας.

Μέ τὴν αἱχμαλωσίαν ὅμως τοῦ πατρός Ἀλέξιου Κίμ, ἐπὶ 4 ἔτη ἦτοι ἀπό τὸ 1950-54, ἐστερήθημεν ἵερεώς καὶ τοιουτοτρόπως ἡ ὄρθδοξος λειτουργία καὶ τὰ μυστήρια δέν ἐτελέσθησαν εἰς τὴν διφασμένην φυχὴν τῆς Κορέας, πρός

βλάβην φυσικά τοῦ μικροῦ ποιμνίου τὸ ὅποιον, διεσκορπισμένον καὶ ἀποφαντισθέν τελείως, ἐφαίνετο ὅτι βαδίζει δυστυχῶς πρός ἔξαφανισμόν.

Ο μοναδικός ὄρθδοξος ναός εἶχε καταστραφεῖ κατά τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτοῦ μέ τὰ τελευταῖα συνταρκτικά γεγονότα τῆς Κορέας. Ἡ κατάστασις ἦτο ἀπελπιστική. Ἀλλά ὁ Θεός οὐδέποτε ἐγκατέλειφε τούς πεινῶντας καὶ διψῶντας τὴν τροφὴν τὴν πνευματικήν. Καὶ νέος πνευματικός τροφοδότης δέν ἐβράδυνε νά ἐμφανισθῇ. Διά μέσου τοῦ Ἑκστρατευτικοῦ Σώματος τῆς Ἑλλάδος, οἱ διάφοροι στρατιώτες ἵερεται τούτου, ἐστάλησαν ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας εἰς τὴν πλέον κοίσιμον καὶ τὴν πλέον δύσκολον στιγμήν. Εἰδικώτερον ὁ π. Ἀνδρέας μετά ζήλου ἤρχισε νά ποιμάνῃ τὸ ἔρημον πλήρωμα τῆς ὄρθδοξου ἐκκλησίας μας, ἐτέλει συνεχῶς θείας λειτουργίας, ἐκήρυττε πάντοτε τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, ἐνίσχυε τὴν πίστιν καὶ τὸ φρόνημα τῶν πιστῶν, προέβαιγε εἰς ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ ἐβάπτιζε τούς προσερχομένους εἰς τὴν ὄρθδοξον πίστιν. Οὗτος συνέκεντρωσε τὸ διασκορπισμένον ὄρθδοξον ποίμνιον καί, μέ τὴν γενναίαν βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν τοῦ Ἑκστρατευτικοῦ σώματος, ἐκτίσθη ἡ μισογκρεμισμένη ἐκκλησία.

Σήμερον ἡ ὄρθδοξος ἐκκλησία τῆς Κορέας ἔχει δύο ἵερεταις Κορεάτας καὶ μίαν ἐκκλησίαν μέ δύο χιλιάδας περίπου πιστούς, εἰς προποτικά δέ διά τὸ μέλλον ἀσφαλῶς εἶναι ἐλπιδοφόροι καὶ ἐμπνέουν αἰσιοδοξίαν.

Ο εἰς ἐκ τῶν δύο ἵερεών εἶναι ὁ πατήρ Βόρης Μοῦν, παλαιός ὄρθδο-

ξος. 'Ο ολλος δύμας, ο πατήρ 'Αθανάσιος Γιού, έχει μίαν συγκινητικήν ιστορίαν ἐπιστροφῆς ἐκ τοῦ προτεσταντισμοῦ εἰς τὴν ὁρθόδοξον πίστιν. Διότι, ὡς ἱατρός μεταβάς εἰς τὴν Βοστώνην τῆς Ἀμερικῆς, ἔγνωρισε εἰς τὴν ἑκεῖ Σχολήν τὸν θεολογικούς κύκλους τῆς ὁρθοδοξίας, νοσταλγές δέ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγνῆς πίστεως, μετεστράψη καὶ εἰσῆλθε εἰς τοὺς ἀγίους κόλπους τῆς ὁρθοδόξου ἐκκλησίας, θέσας τὸν ἑαυτόν του ἐργάτην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκκλησίας τῆς Κορέας. Ήταν τὴν Σεούλ ἐπίσης λειτουργεῖ τώρα ἕνα μεγάλο κατηχητικόν σχολεῖον μέ 150 περίπου παιδιά. 'Υπάρχει δέ καὶ ἀξιόλογος ὁρθόδοξος ὄργανωσις νεολαίας.

'Εμεῖς ἥλθαμεν εἰς τὴν 'Ελλάδα μέ τὸν σκοπόν νά καταρτισθῶμεν διά νά μεταφέρωμεν εἰς τὴν πατρίδα μας τὴν ὁρθόδοξον πίστιν, ή δόποις θὰ τὴν βοηθήσῃ ν' ἀναγεννηθῇ, νά εὔρῃ τὸν ὁρθόν δρόμον μέσα ἀπό τῶν πλένας, τοῦ Βουδισμοῦ καὶ τῶν ποικίλων αἵρεσεων.

Φαντασθῆτε διτὶ οἱ Ρωμαιοκαθολικοί καὶ Προτεσταντεῖς ιεραπόστολοι, μέ συγχρονισμένα μέσα, μέ ὄργανωσιν καταπληκτικήν καὶ ὄνυτήν προπαγάνδα, ἔχουν κατορθώσει νά φέρουν εἰς τὸν χριστιανισμόν πολλούς συμπατριώτας μου. 'Υπέρχουν σήμερον 2.500 ἐκκλησίαι προτεσταντικαί καὶ 500 Ρωμαιοκαθολικαί μέ 8 ἐντοπίους ἐπισκόπους.

'Η ὁρθόδοξος ἐκκλησία θίστερεῖ πολύ. Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν αἱ πολλαὶ ταλαιπωρίαι καὶ περιπέτειαι, τάς ὅποιας ὑπέστη τὸν τελευταῖνον καιρόν ἀπό τοὺς κομμουνιστάς.

'Η ἐκκλησία λοιπόν τῆς Κορέας, ποὺ οἱ "Ελληνες τὴν ἔφτιασαν τελευταῖας, περιμένει νά συνεχισθῇ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συμπαράστασις αὐτῇ μέ τὸ κεφαρόν καὶ γνήσιαν μάρμα τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ. 'Αντιμετωπίζομεν

πολλάς δυσκολίας. Μᾶς παρουσιάζονται ἀρκετά ἐμπόδια.

Τόν τελευταῖον καιρόν ἔχουν ἀλλάξει τὰ πράγματα. "Ολοι νοσταλγοῦν τὴν ὁρθόδοξίαν. Προτεστάνται μορφωμένοι ἔχουν βαπτισθῆ καὶ ἔχουν προστεθῆ εἰς τὴν παράτεξιν τῆς ὁρθοδοξίας. "Ηδη ἔχουν προσέλθει ἀρκετοί ἐπιστήμονες. 'Ἐπισης πολλοί φοιτηταί προτεστάνται ἐπισκέπτονται τὴν ἐκκλησίαν μας καὶ μὲ ἐνδιαφέρον ἐρ τοῦ διά τὴν ὁρθόδοξίαν καὶ ἐπιθυμοῦν νά γίνουν καὶ αὐτοί ὁρθόδοξοι. Διά τοῦτο ἡμεῖς οἱ ὁρθόδοξοι εἶμεθα ὑποχρεωμένοι νά δείχνωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν ὁρθόδοξην διδασκαλίαν διά ἔλθουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν ὁρθόν δρόμον.

Δι' αὐτό ἀκριβῶς τώρα, περισσότερον ἀπό κάθε ἄλλην ἐποχήν, ἔχομεν τὴν ἀνάγκην τῆς θερμῆς ἀγάπης τῶν παλαιοτέρων ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τῆς ἀγάπης τῆς χριστιανικῆς πού ἐνώνει τοὺς λαούς καὶ σφυρηλατεῖ δεσμούς ἀκαταλύτους ἔστω καὶ ἂν ἀποστάσεις μεγάλες τοὺς χωρίζουν.

Πῶς ἔγινα ὁρθόδοξος.

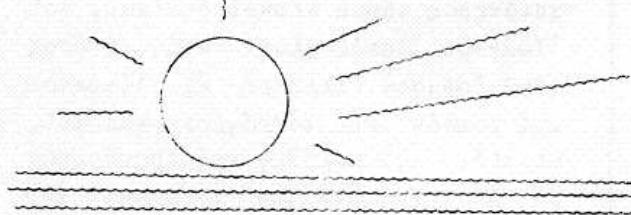
Πρῶτα κι' ἐγώ δέν ἤμουν ὁρθόδοξος. 'Από μικρός ἐνήκα εἰς τὴν προτεσταντικήν Ἐκκλησίαν καὶ εἶχα πολύ ἔηλον. Τότε εἰς τέ χρόνια τῆς κατοχῆς ἀκό τοὺς 'Ιάπωνας, πολλοί ἀπό τοὺς Χριστιανούς ἔγιναν νεομέρτυρες. 'Ο κάθε χριστιανός ἦτο ἔτοιμος νά ἀντιμετωπίσῃ ἔνα διωγμό.

Τό ἐμπόδια ἥσαν τεράστια. Γιά νά πάω ἀπλῶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπρεπε νά βαδίζω καὶ δύο καὶ τρεῖς ὥρες περνῶντας ἀνάμεσα ἀπό χαράδρες καὶ βουνά καὶ 'Ιαπωνικά στρατιωτικά φυλάκια. Οἱ 'Ιάπωνες ἀπηγόρευαν κάθε συγκέντρωσιν τῶν Κορεατῶν, θρησκευτικήν ἢ μή. Δι' αὐτό πολλάκις τά μεσάνυκτα σηκωνόμουν καὶ πήγαινα εἰς τὸν μακρυνόν ναόν. Μερικές φορές ἡ σελήνη μέ συντρέψειε εἰς τά ἐπικίνδυνα αὐτά

ταξείδια μου.

Συχνά ὅμως ἀναγκαζόμουν νά βαδίζω μέσα εἰς τό σκοτάδι. Κάθε μου παραπάτημα μποροῦσε νά μοῦ στοιχίση και τήν ζωή. Ἐνθυμοῦμαι πολλές φορές τήν βροχή νά μέ μουσκεύη και νά μέ δέρνη ἀλύπητα ὁ παγερδός ἀέρας. "Ομως ποιός μποροῦσε νά μ' ἐμποδίσῃ; "Ηξερα πώς εἰς τό τέρμα ὁ Χριστός μέ καρτεροῦσε. Καὶ ἡ ἀγάπη του αὐτή μοῦ ἔδινε θάρρος και δύναμι κι ἐλπίδα. "Ομως, σταν ἔφθανα εἰς τόν ναόν, πόσες φορές δέν εὕρισκα ἐκεῖ τούς ἀθέους κατακτητάς νά ἔχουν συλλάβει ὄλους ὅσους εἶχαν καταφύγει εἰς τόν ναόν:

Αύτό ἐκράτησε ἕως τό 1945. Ἡλθε ὅμως μετά ἀπό λίγα ἔτη, τό 1950, ἡ κομμουνιστική εἰσβολή διά νά μᾶς φέρη ἔνα νέο διωγμό. Οι προτεστάνται δέν μέ ἴκανοποιοῦσαν. 'Ο Θεός ὅμως μοῦ ἐφώτισε τόν δρόμον και μέ ὠδήγησε νά γνωρίσω τήν ὄρθην πίστιν." Εστειλεν ὁ Θεός τόν ἐργάτην του, ὁ ὄποιος μέ ἔβγαλε ἀπό τήν δυσκολίαν. 'Ο π. Ἀνδρέας ἦτο ὁ πρῶτος ουμπαραστάτης μου. Εἶναι ἀληθεια πώς σταν τόν ἀντίκρυσα διά πρώτη φοράν ἐφοβήθηκα, διότι εἰς τήν πατρίδα μου δέν συνηθίζουν τά ράσα και τά γένεια. Είδα ὅμως εἰς τό στῆθος του τόν Σταυρόν και πήρα θάρρος. Κατάλαβα στι εἶναι ἐργάτης τοῦ Θεοῦ. Τόν πλησίασα και τοῦ εἶπα στι εἶμαι χριστιανός. Αύτός δέν ἐγνώριζε τήν γλώσσα μου ἀλλά μέ τήν γλώσσαν τής ἀγάπης συνεννοηθήκαμε. Ήιά ἡμέρα μέ πήρε μαζί του. "Ο, τι ἥθελε νά μοῦ πή, ἔβγαζε τήν Ἀγίαν Γραφήν και μοῦ ἔδειχνε ἔνα }

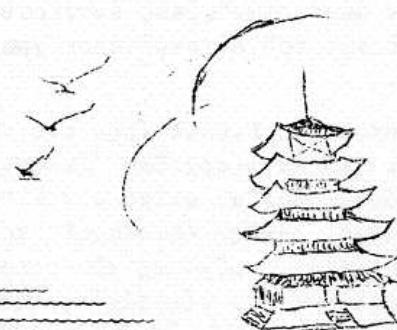

κεφάλαιον. 'Εγώ τό διάβαζα εἰς τήν γλώσσα μου και καταλάβαινα τήν ἥθελε νά μοῦ πή.

'Από τότε προσπάθησα νά μάσω τήν 'Ελληνικήν γλώσσαν. Σέ λίγο καιρό ἔμαθα μερικά. Καταλάβαινα περισσότερα, ἀλλά δέν μποροῦσα νά τά ἐκφράσω. Ήιά ἡμέρα μέ τό αὐτοκίνητόν του μέ πήρε εἰς τήν 'Ορθόδοξον ἐκκλησίαν τής Σεούλ, τήν ὅποιαν δέν ἤξευρα. "Οταν μπῆκα μέσα εἰς τήν 'Εκκλησίαν, αἱ εἰκόνες και ὅλη ἡ ἀτμόσφαιρα μέ συγκίνησαν βαθύτατα. 'Ενόμιζα στι εύρισκόμουν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. "Ετσι ἐφούντωσε μέσα μου ὁ πόθος νά γνωρίσω τήν 'Ορθοδοξίαν. Τήν ὥραν ἐκείνην ούσταστικῶς ἔγινα 'Ορθόδοξος. Μέ τά λίγα ἐλληνικά πού ἤξευρα, χρησιμοποιήθηκα ἀπό τόν πατέρα 'Ανδρέαν ὃς διερμήνευε εἰς τό κήρυγμα πρός τούς 'Ορθοδόξους. Κατόπιν ἐπισκεφθήκαμε Πανεπιστήμια, Γυμνάσια, 'Ορφανοτροφεῖα και τούς μιλήσαμε διά τόν Χριστόν. "Υστερα ἀπό λίγο καιρό ἐβαπτίσθηκα και ἔγινα ὁρθόδοξος χριστιανός και ἤξιώθην νά ἔλθω μέ τήν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ εἰς τήν 'Ελλάδα, τήν πατρίδα τής 'Ορθοδοξίας.

ALEXANDER CHANG

Φοιτητής Θεολογίας ἐκ Κορέας

Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

Κεντρώας

Άλερικής

ΚΕΝΤΡΩΑΝ ΑΦΡΙΚΗΝ, ἔκαλουν οἱ Βυζαντινοὶ ὄλοκληρον τὴν ἀπέραντον ἀφρικανικὴν περιοχὴν, ἡ ὅποια σῆμερον περιλαμβάνει τὰ Κράτη Καμερούν, Ἀγκόλας, Κόγκον, Ρουάνδα-Ούρούνδι, Ούγκαντας, Κένυας, Ταγκανίκας, Ροδαΐσιῶν καὶ Νιαζαλάνδης.

Ἡ δικαιοδοσία αὐτῇ ὑπό τοῦ Πατριαρχεῖου Ἀλεξανδρείας διηρέθη ἐκκλησιαστικῶς εἰς τρεῖς Μητροπόλεις: α) Ἰερά Μητρόπολις Κεντρώας Ἀφρικῆς καὶ Ἐξαρχία πάσης Ἰσημερίας, μέ Μητροπολίτην τὸν Σεβ. κ. Κυπριανόν Παπαδόπουλον, β) Ἰερά Μητρόπολις Εἰρηνουπόλεως καὶ Ἐξαρχία πάσης Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς μέ Μητροπολίτην τὸν Σεβ. κ. Νικόλαον Βαρελόπουλον, γ) Ἰερά Μητρόπολις Ἀκκρας καὶ Ἐξαρχία πάσης Δυτικῆς Ἀφρικῆς μέ Μητροπολίτην τὸν Σεβ. κ. Εὐστάθιον Εὐσταθίου.

Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ αὕται περιοχαὶ μᾶλλον ἀνεσυστάθησαν διότι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ -δος μ.Χ. αἰών-, Ἐλληνες Ἰεραπόστολοι ὄρμηθέντες ἐκ τῆς Ἱερᾶς σκοπιᾶς τοῦ Βυζαντίου μετελαμπάδευσαν τό ἀνέσκερον Φῶς τῆς Χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, "νοτίως τῆς Αἴσιοπιας, πρός τὴν Ἰσημερίαν, εἰς τὴν χώραν τῶν ἀφωτίστων", ὥσπες ἀναφέρουν οἱ σύγχρονοι τοῦ Αὐτοκράτορος χρονογράφοι.

Οἱ ιστορικοὶ Γ.Σκαλιέρης εἰς τό ἔργον του "Τό Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας, δικαιοδοσία, κλῖμα κ.τ.λ.", ἀθῆναι 1926, σαφῶς ἔξιστορεῖ τὸν κάματον καὶ τοὺς μοχύους τῶν ὄρθοδξῶν Ἰεραποστολῶν εἰς τὰς Ἀφρικανικὰς Ζούγκλας καὶ τὴν ἰδρυσιν ὡσαύ-

τὰς Ἐπισκοπῶν καὶ Μητροπόλεων.

Σήμερον ἡ Ἰερά Μητρόπολις τῆς Κεντρώας Ἀφρικῆς περιλαμβάνει τὰ κράτη τοῦ Κόγκου καὶ τῆς Ρουάνδα-Ούρούνδι, ὅπου 7.000 Ἐλληνορθόδοξοι συνεχίζουν τὴν Ἰεράν μαρακαταθήκην τῶν προγόνων, διατηροῦντες Ναούς, Σχολεῖα καὶ Φιλανθρωπικά Σωματεῖα. Ὁ πνευματικός δέ ὀπλισμός τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι εὐκαταφρόνητος: ὀκτώ ἐμπνευσμένοι Ἰερεῖς, ἐκ τῶν ὅποιων οἱ τρεῖς θεολόγοι, βοηθοῦν τὸν ἀκάματον Μητροπολίτην κ.κ. Κυπριανόν. Λειτουργοῦν 5 Ναοί καὶ 4 Εὐκτήριοι οἶκοι, 2 δέ Παροικαὶ πρόκειται συντόμως ν ἀποκτήσουν Ναούς. Δύο Κοινότητες, τῆς Μπούνιας καὶ Ἐλιζαμπετβίλ, συντηροῦν Ἡμιγυμνάσιον καὶ Δημοτικάς Δχολάς μετ' οἰκοτροφείου, 2 Καθηγηταί, 5 Δημοδιδάσκαλοι ἐποπτεύονται τὴν ἐλληνοπρεπῆ μόρφωσιν 250 Ἐλληνοπαίδων τῆς περιοχῆς ταύτης. Φιλανθρωπικά καὶ Καλλιτεχνικά Σωματεῖα βοηθοῦν κατά δύναμιν τὸ Ἐγνήκον ἔργον τῶν Ἐλληνικῶν Κοινοτήτων.

Ἡ νεωτέρα διείσδυσις τοῦ Ἐλληνισμοῦ εἰς τὰς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς εἶναι ἀξιόλογος. Ὁ ἴατρός Π. Ποταγός ἔφθασεν εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Κόγκο 5 χρόνια πρίν ἀπό τὸν μεγάλον ἔξερευνητήν H. STANLEY 1875 καὶ εἰς LEOPOLDIVILLE ὑπάρχει ὁ ἀρχαιότερος τάφος λευκοῦ ἀποίκου, τοῦ Ἰωάννου Παπάζογλου. Ἀπό τό ἔτος 1892 ἔφθασαν Ἐλληνες ἐξ Αἰγύπτου καὶ Σουδάν εἰς τὸ Κόγκο -Καπᾶτοι, Μεταξᾶς καὶ Ιακωβῆς καὶ προσέφερον τὰ μέγιστα διά τὴν ἀνδρῶσιν τοῦ τόπου.

Σήμερον 25 έπιστήμονες "Ελληνες προσφέρουν πολυτίμους ύπηρεσίας εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χώρας. 'Ο Σεβασμιώτατος κ. Κυπριανός ἔτοιμάζει τὴν ἔκδοσιν ἴστορικοῦ βιβλίου εἰς 2 γλώσσας, Γαλλικήν καὶ Σουαχίλην (Αφρικανική διάλεκτος), μέ σέμαια λήγον διεισδύσιν τοῦ 'Ελληνοχριστιανικοῦ Φωτός εἰς τὴν Λαύρην "Ηπειρον ἔως δου αἰῶνος μ.Χ. , β) τὴν Θείαν Δευτουργίαν τοῦ 'Ιεροῦ Χρυσοστόμου μέ ιστορικὸν πρόλογον περὶ τῆς 'Ελληνικῆς 'Ορθοδοξίας. 'Η ἐργασία αὐτῇ θά συντελέσῃ πάρα πολύ .εἰς γνωριμίαν τῆς 'Αγίας μας 'Εκκλησίας ἐκ μέρους τῶν αὐτοχθονῶν, οἱ δύοτοι πολιορκοῦν καθημερινῶς τὴν 'Ελληνικήν Ειητροπολιν διά νά γνωρίσουν τοὺς πνευματικούς θησαυρούς τῆς 'Ορθοδοξίας.-

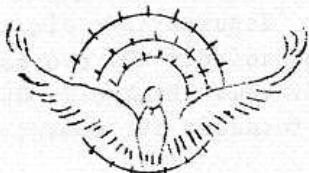
Σήμερον ἀπευθύνονται αἰτήσεις ἐπιφανῶν ἴθαγενῶν, ἐπιθυμούντων νά προσέλθουν εἰς τοὺς κόλπους της.

'Επειδή ἡ γλῶσσα Σουαχίλη εἶναι κοινή καὶ διά τὴν Οὐγκάνδαν καὶ διά τούς κατοίκους τοῦ ἀπεράντου Κόργκου, ὁ Σεβ. Ειητροπολίτης Κεντρώας 'Αφρικῆς σκέπτεται κατ' αὐτάς νά καλέσῃ εἰς περιοδείαν ἀνά τὴν δικαιοδοσίαν τον ἄρχηγόν τοῦ 'Ορθοδόξου 'Αφρικανικοῦ κινήματος 'Αρχιμ. κ. Ρουβήν Σπάρτας διά νά θεμελιωθῇ τό πυρφόρον αιτημα τῶν αὐτοχθόνων.

Τοιουτορόπως, μέ τὴν βοήθειαν πρωτίστως τοῦ ματρός τῶν Φώτων καὶ μέ τὴν ἀδελφικήν συνεργασίων τῶν 'Ελλήνων Ειητροπολιτῶν τῆς ἀπεράντου περιοχῆς ταύτης, ἡ ὅποια κατοικεῖται ὑπό 50.000.000 φυχῶν σχεδόν ἀφρικίστων, ἐπίζομεν ὅτι θά συγκροτηθῇ ίσχυρά 'Ορθόδοξος 'Αφρικανική 'Εκκλησία.-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΒΟΣ

Κόργιο

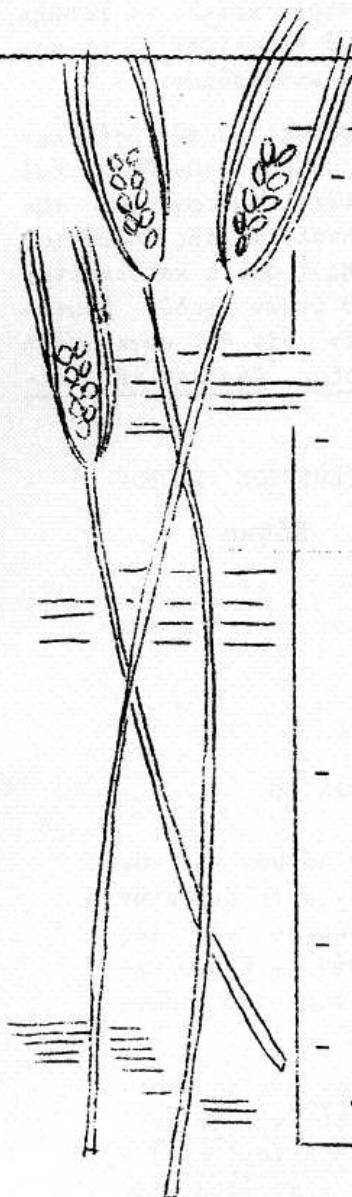
Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 8.

Αὐτήν τὴν πραγματικότητα, αὐτόν τὸν καὶνόν κόσμον καὶ τὸν χρόνον τῆς 'Αναστάσεως φανερώνει ἡ 'Εκκλησία, ὅταν κάθε Κυριακήν συνέρχεται ἐπὶ τό αὐτό, ἀπό αὐτήν ἀντλεῖ τάς δυνάμεις καὶ τάς ἐνεργείας της, μέ αὐτῆς τὴν ζωὴν ζῆ, καὶ αὐτήν τὴν ἐν Κυριψ κατάπαυσιν δοκιμάζει ἐν μέσῳ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θλίψεων τοῦ παρόντος αἰῶνος.-

Καὶ αὐτῆς ΙΑΡΤΥΣ καλεῖται νά γίνῃ οχι μόνον εἰς τό περιβάλλον ποὺ τὴν ἔταξεν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά, τούλαχιστον δι' ὥρισμένων ἐκλεκτῶν της τέκνων, τῶν Ιεραποστόλων, " μέχρις ἐσχέτου της γῆς". Δι' αὐτό κάθε Κυριακή πρέπει νά δέδη νέαν πᾶσησιν εἰς τό Ιεραποστολικόν μας ἐνδιαφέρον, νά ἀναζωπυρώνῃ τὸν ζῆλον μας καὶ νά μας ὀδηγῇ εἰς μίαν συνεπεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ Ιεραποστολικοῦ μας χρέους.-

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙ-
ΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟ-
ΔΟΞΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΙΕΡΑ-
ΠΟΣΤΟΛΗΝ

- Τιμή φύλλου 2 δραχμαί . 'Ετησία συνδρομή διά ταχυδρομικήν ἀποστολήν δρχ. IO.- Συνδρομή ἐντισχύσεως τῆς προσπαθείας: ἐπαφίεται εἰς τὴν διάθεσιν ἑκάστου.-
- 'Επιτρέπεται καὶ συνιστᾶται πᾶσα ἀναδημοσίευσις. Παρακαλοῦμεν μόνον ὅπως μᾶς ἀποστέλλονται δύο ἀντίτυπα τοῦ δημοσιεύοντος περιοδικοῦ

- Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ἰδρύθη κατά τὴν 4ην Γενικήν Συνέλευσιν τῆς Διεθνοῦς 'Οργανώσεως' Ορθοδόξου Νεολαίας "Σύνδεσμος" ὁν Δεπτέμβριον τοῦ 1958, διά νά προετοίμασθη τὸ ἔδαφος πρός δημιουργίαν μιᾶς Πανορθοδόξου 'Ιεραποστολικῆς Κινήσεως.-
- Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ τῆς ὡς ἄνω 'Επιτροπῆς μέ εἶδραν τὰς 'Αθήνας, διευθύνει τὴν ὅλην ἐργασίαν ἡ ὁποία ἐπί τοῦ παρόντος περιλαμβάνει τοὺς ἔχῆς τομεῖς: α/ Μελέτη τῶν προβλημάτων τῆς Ορθοδόξου 'Ιεραποστολῆς εἰς τὴν ἐποχήν μας. - β/ Κινητοποίησις τῶν ἐνδιαφερομένων. - γ/ Βοήθεια τῶν νέων 'Εκκλησιῶν Οὐγκάντας καὶ Κορέας. δ/ Προετοιμασία τῆς πρώτης ὁμάδος ιεραποστόλων.-
- ΤΟ " ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ " ὡς ὄργανον αὐτῆς τῆς προσπαθείας- ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς 'Ορθοδόξους ἀνεξαιρέτως- μέ πολλὴν χαράν θά ἐφιλοξένει σχετικά μέ τὴν 'Εξωτερικήν 'Ιεραποστολήν ἄρθρα.-
- Σκέψεις , προτάσεις ἢ κρίσεις ἐπί τῆς ὅλης κινήσεως μᾶς εἴναι πολύτιμοι.
- Γράφατε 'Ιεροδ. κ. 'Αναστάσιον Γιαννουλᾶτον - Γεν. Γραμματέα 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς διά τὴν 'Ιεραποστολήν - 'Ακαδημίας 45 - 'Αθῆναι.-

" . . . ὁ μέν θερισμός πολύς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ". Ματθ. θ: 37-38